

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

Kiadás: a lap tulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)

Kiadóhivatal Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)

Hirdetések a legmérsékeltettségű árszámítás mellett vétetnek fel

Egyes szám 4 kr.

A béke után.

Debreczen, február 27.

A béke szerencsésen tető alá jutott s unnyira kinos és szenvedélyes vajadás után Széll Kálmán államférfiúi bölcsességének sikerült a nemzet által óhajtott rendes állapotot megteremteni.

Általános a megelégedettség mindenütt s már alig várják, hogy az új kabinet bemutatkozásával feltéessék koronája a viszályt normális parlamenti viszonyoknak.

A nemzet megingott hite a külföldön kezd ismét helyreállani és nem fog elmúlni két hét, talán már el is felejtettük a lefolyt küzdelmeket, melyek pedig következményeikben valószínűleg egészen megfogják változtatni a parlament képét.

Hosszu, meleg napok után üres a híressé vált képviselőházi béketanya, s tegnap volt először, hogy nem tanácskoztak egyik párt férfiai, sem külön, sem közösen.

Néhány képviselő benézett a Házba, de inkább szokásból, vagy hogy megnézzék nem érkezett-e valamely levél a számára. Politikával ma már alig foglalkozott valaki. Különösen, hogy megváltoztak az emberek alig néhány nap, sőt alig pár óra alatt.

Egyszerre megunt mindenki a politikát. Csak most látni mennyire megunták a politikusok is a hivatásukat. A nagyközönségről általában nem is lehet szó. Kezdetben a legnagyobb ellenszennvel kö-

vette az ellenzék terrorizáló küzdelmét, majd közömbös lett, később a legesekélyebb érdeklődést sem tanusította az események iránt, míg végre a befejezés egy időre ismét lefoglalta az általános érdeklődést.

Legtöbb szó esik most az új politikai pártalakulásról. Sokat beszélnek az esetleges fuzióról, vagy is jobban mondva erősen szuggerrálják vele a közönséget.

Komoly politikai körökben erről úgy beszélnek, mint a távol ködében feleszillanó ellenzéki kétes reményről.

Ami szintén és nem kisebb mértékben foglalkoztatja a körülményt, az: a disszidensek jövő magatartása.

Ugy látszik, mintha ők volnának az egyedüliek, akik nincsenek teljesen megelégedve a helyzettel és változott viszonyokkal. Legalább eddigi hallgatag magatartásuk azt sejteti.

Néki is van érdemük a béke létrejöttében, majdnem annyi, mint a háboru elfajulásában. Talán némi keserűség még megmaradt a szabadelvűpárton ellenük s nem tartják elérkezettnek az időt, amikor visszatérjenek. Vagy más okuk is volna? Nem tudni.

Ők soha sem indokolták meg értehetőbb álláspontjukat, soha tervüket, céljukat, mely utóvégre is csak egy lehetett: a Ház alkotmányának, intézményes jogainknak védelme.

A király bölcs szava döntött, ők, kik között a nemzet legfiatalabb multjának

nagy alakjai vannak, nem lesznek következtellenek sem önmagukhoz, sem évtizedes politikai pályájuk irányához.

Azért nem csalódnak azok, akik a disszidensek visszatérését a szabadelvű pártba biztosra veszik.

Széll Kálmáné lesz az érdem, hogy a szabadelvűpárt egységét immár szilárdá, ellenálló képességűvé fogja tenni, hogy mindazon nagy belső és külső reformok számára, melynek immár égető szükségé válván, tömör és minden ízében feladatának és tradíciójának magaslatán álló nagy és erős többség segítségével kielégíthesse az ország magasabb nemzeti aspirációit.

A helyzet. Az új miniszterelnök ki van nevezve. Szombaton délelőtt 10 órakor fogadta a király Bécsben Széll Kálmánt, a ki jelentést tett az ellenzéki pártokkal létrehozott békéről, a megállapodásokról és átnyújtotta a békekötés tárgyában alkotott jegyzőkönyveket. A király élénk megelégedéssel vette tudomásul Széll jelentését, a mely az irányadó legfelsőbb körök teljes elismerésével találkozott s a zonnal megbizta, hogy az új kabinetet alakítsa meg. Széll emélfogva még tegnap délután Budapestre utazott, hogy az új kabinet tagjait végleg megállapítsa s az illetékekkel teljes megállapodásra jusson. Teljes bizonyossággal van elterjedve jól értesült körökben az a hír, hogy Perczel Dezső, Erdélyi Sándor és Dániel Ernő báró kivéte-

Az a kétoldalu irigység azután annyira barátságossá tett bennünket, hogy kezdtük eddigi életünket fészegtetni, legfőképpen titkáinkat, mire otthon az eperfa alatt vagy a lugasban szavunkat adtuk, hogy örökké közöttünk marad, tovább adni. Ityen a gyerekember. De mikor olyan jó azokkal eldicsekedni. Mi, a civilek, azért óvatosabbak voltunk, mert szándékunkban volt a köztulajdonba átment jogász szerelmekkel kivágni magunkat. Különbben ki tudja, hátha a kis katonák is ezen spekuláltak, hisz náluk még nagyobb anyag áll rendelkezésre, mit évről-évre elregélnék a fiataloknak az öregek.

A kadét beszélt:

— Én nagyon hamar célt értem. A nagybácsim leányának csaptam a szelet, persze amugy katonásan. Gyönyörűen haladtam a kigondolt uton, pedig hát az igazat megvallva még akkor csak első éves valék. Hanem hát ez a mi vérünknel nem jön számba. Már egészen jól értettük mi egymást, midőn mennem kellett s hogy szerelmünk továbbra is fennmarad, biztosított tárczámban őrzött arcképe, selymes hajanak szalaggal átkötött fűrtje.

Elkísértek egészen a kapuig, — hol lovam várt, mert úgy akartam a vasutig menni.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Katóka elment...

Szálljon boru a fényes égre,
Felhők mögé tűnjék a nap;
Ne hallják madár csicsérgése,
Gyász váltsa fel a sugarat,
Panaszos nótát zengjen dalba,
Amerre jár, — a fuvalom...
Az én szívem már meg van halva
Katóka elment, — siratom.

A baba arczu, szőke leányka
Reám többé már nem nevet,
Virágot más tűz a hajába
Mással vár, téged — kikelet.
Jön a tavasz, de friss virágot
Nem, sose fakaszt már nekem
Adieu szép vágyak, édes álmok...
Katóka elment, — könnyezem.

A jó Istennek megjelentem
Szegény szívem nagy bánatát,
Hogy mivé tett a válás engem,
Hogy lelke bánat járja át;

Hogy életemet zokogva töltöm —
Hogy siralmasak a napok:
Hogy nincs boldogság itt e földön
Katóka elment — meghalok.

Pöhöly János.

Uton.

Tömve volt utasokkal a vonat Nem esoda: Karácsony előtt voltunk. Alig tudtunk magunknak egy kis helyet biztosítani. Ez is csak a negyedik ötödik — állomásnál sikerült.

Hosszu ut elébe néztünk, résen állottunk tehát: hol lehetne egy — fülkére szert tenünk.

Végre sikerült elérni célunk s lepedhetünk.

Egy pár kadét gyerek s két civil valánk együtt.

Eleinte nehezen ment a dolog, de később belemelegedénk a beszélgetésbe.

Vig adomákkal könnyítettünk a hosszu ut fualmasságán s társaságunkkal egészen meg voltunk elégedve.

Mi az ő életüket dicsértük, a kadétek a mienket, szóval kölcsönösen irigyeltük egymás sorsát.

hugbif

lével mind a régi miniszterek maradnak. A belügyi tárczát maga a miniszterelnök veszi át ideiglenesen, míg igazságügyminiszter Plósz Sándor, kereskedelmi miniszter pedig Hegedűs Sándor lesz.

A miniszteri kinevezések a hivatalos lapnak egy hétfői külön kiadásában fognak megjelenni. Az összes pártok kedden este értekezletet tartanak s akkor mutatkozik be Széll Kálmán is az új kabinettel a szabadelpártyában. Szerdán pedig — márczius 1 én a képviselőházban mondja el programbeszédét az új miniszterelnök.

A köztársaság védelme.

február 27.

A párisi utcái botrányok rendezősége, a hazafias liga immár le van leplezve: maga árulta el magát a Fauré temetése után következő utcái jelenetekben, mikor elég izónak vélvén a közhangulatot, köztársaságbontó csinyje számára meg akarta nyerni a katonaságot.

De a republikánus párt, mely már Loubet megválasztásával is hatalmas erőpróbát adott, most teljes energiával száll a köztársaság védelmére.

Dérouléde és társa Habert képviselő a fogházban várják büntetésüket, a hazafias liga rendőri megfigyelés alá, iratai a vizsgálóbíró asztalára kerültek s valószínű, hogy ezt a nemrég alakult, nyilván antirepublikánus egyesület feloszlatják, ha ugyan lesz rajta mit feloszlatni, mert máris sorra cserben hagyják legtekintélyesebb tagjai; írók, művészek és akadémikusok.

A köztársaság ellenségeinek nagy komédiája egyelőre hát nevenséges véget ért volna, ám bár a köztársasági energiák akezióta és Méline mai pártelnöki beszéde komoly veszedelmekre enged következtetni, melyek hátré egyelőre elhárultak, a köztársaságot fenyegetni meg nem szüntenek.

Ezeknek a veszedelmeknek tudata kétségtelenül nagy hatással lesz a köztársasági pártok magatartására a Dreyfus-ügyben is, melyből Franciaországra annyi baj s a jelenlegi válság is háramlott.

Fölhágtam a kengyelbe, egy pillanat és tova száguldtam volna, ha egy átkozott véletlen közbe nem jön s én lovam első lépte után hanyat nem vágódom. Az elmenetelből persze semmi sem lett.

Agyban kellett töltenem napjaimat. Az ő puha kezeinek ápolása enyhítette fájdalmamat.

En fölépültem s abban a hitben távoztam, hogy e szerencsétlenség fokozta irántam való rokonszenvét a kis aranyosnak. Rokonszenvét...?

Azt igen... hanem, mint mondják, be ílölem az esés pillanatában egyszerre kiabrándult, hogy miért, azt katonai magatartásom el nem árulhatja.

Elég az hozzá, hogy szerelme megszűnt s a hamu között megmaradt apró szikrák világa mellett ápolgatott engem.

Látják, kérem és még vannak olyanok, a kik azt állítják, hogy nem a szerelem a legnagyobb talány.

Eddig tartott a kadet meséje Tragikus kimenetelével lázba hozta a mi civil sziveinket.

Mi is segítettünk vigasztalni szegényt, ki átélve még egyszer szenvedéseit, kimerülve hajította le fejét a kupe sarkában.

Elmerültünk gondolatainkba. A vonat egyhanguan zakatolt tovább nem is törődve a kadét tragikus szerelmével.

A Dupuy-kormány is, mely eddig a katonai államszíntről való féltében habozó politikát követett a demogógia ellen, most fölbátorodva a köztársasági pártok erős együttérzésén s kihívta a hazafias liga próbálkozása által, most erősebb kézzel fogja a kormány gyeplőjét s már eddig is szigorú rendszabályokat hozott a felforgatók ellen.

A borhamisítók üldözése.

febr. 27.

A magyar törvényhozás 1893-ban alkotta a XXIII. törvénycikket, mely a mesterséges borok készítését és forgalomba hozását a legszigorubbantiltja. A törvényt azért hozták, hogy a rossz hirbe jutott magyar borkereskedést a kinövésektől megszabadítsák és hogy a kereskedelem és bortermelés érdekében a magyar termés jó hírét a külföld előtt újból megalapítsák. A lelkiismeretlen visszaélések, melyek a bel- és külföldön a fogyasztóknak »Magyar Bor« elnevezés alatt nevenséges áron kinált készítményekkel üzettek, megsemmisítéssel fenyegették a magyar közigazdaság egyik legfontos bevételi forrását.

Az érintett törvényben van egy pont, mely a végrehajtási rendelet kibocsátása iránt intézkedik. De ez a rendelet nem lett kibocsátva.

Az előbbi földművelésügyi miniszterek nem érezték magukat indítatva, hogy ebbe a darázsfszékbe nyuljanak, míg végre dr. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter, nagy kötelesség érzet által vezéreltetve, állhatatosan sürgette a műbortörvény végrehajtását.

Termelők és fogyasztók egyenesen a borhamisítókkal való egyetértéssel vádolták a kormányt és elitelték a rendszert, mely alatt büntetlenül lehet ily romboló visszaéléseket elkövetni.

Emellett vigan folytak a borhamisítások. Budapesten alig lehetett egy csepp hamisítatlan bort kapni, a külföld felve került a magyar borokat s a fogyasztó közönség mindinkább elfordult e méregkeverékektől. Mikor a dolog ennyire elfajult, Darányi erélyesen kezébe vette az ügyet és intézkedett a műbortörvény szigorú végrehajtása iránt. Viz-

Mi megelőzve a vonatot repültünk lelünkkel arra, hol most mi ránk várnak, persze a kadét meséje bennünk is életre keltett egy-egy régi emléket s mi fűztük előre a törtenendőket.

A kadét egyet sóhajtott, azután újra megszólalt:

— Pedig Istenem! minő boldogság is lett volna az. — Néhány hét mulva magaménak mondhattam volna. Mert szerettem ám még mindig... még ma is.

Egyik malicziózus bajtársa így szólt közbe:

— És az „Olga“?

— Az „Olga“? Az más, avval nem akarok családot alapítani... az csak olyan katonaszerelme.

Az én poétalelkü civilizáltomságom megakadt e mondáson „Családi boldogság“ „Katona szerelem“ sehogysem fért az ő paragrafusokkaj megterhelt fejébe. — Oda fordult a kis kadet:

— Hát kadét ur már arra is gondolt?

A kadét beszélt.

— Minden gondolatom odavezet. Uraim, a családi élet, ha az a szerelmen épül, olyan, mint egy vár. Ne mosolyogjanak, kérem, ha egy katona mondja is ezt, vagy hogy ily katonás hasonlattal él, de úgy van. Ugy kell lenni. Ha csak olyan hétköznapi szerelem az alapja, azért nem állok jót...

gálatok indítottak, minták vétettek, borhamisítók megbüntettetek, borküldemények lefoglaltak. E miatt a borkereskedők egyrészenél nagy lárma, a termelőknél és fogyasztóknál nagy megelégedés lett.

Ez ügyben a legelső és legkorrektebb nyilatkozatok egyikének a budai kereskedelmi csarnok határozatát tartjuk, mely testület behatóan foglalkozott a hatóságok eljárásával a borhamisítók ellen s egyhangulag elhatározta, hogy a földművelésügyi miniszternek köszönetet szavaz erélyes és igazságos eljárásáért.

Hasonló nyilatkozat történt a budapesti kereskedelmi és iparkamara közgyűlésén, mely testület pedig — talán inkább arra érezhette volna magát hivatva, hogy a borhamisítók üldözésének ügyében a kereskedelemügyi miniszter játssza ki a földművelésügyi miniszter ellen; e helyett dr. Darányi eljárásának határozott méltánylása és elismerése lett az eredmény.

Még hatalmasabb és jelentősebb az országos gazdasági egyesület borászati osztályának nyilatkozata, mely szinte felszólítja a földművelésügyi minisztert az általa választott ut további követésére, az egész magyar mezőgazdaság végtelen háliját tolmácsolja neki és melegen üdvözlí őt valóban hazafias kezdeményezése alkalmából.

Ha még oly hangosan lármaznak is a tisztátalan elemek és az egzisztenciájukban fenyegetett nem tisztességes borkereskedők, mi teljesen igazoltnak és az ország érdekében levőnek találjuk Darányi erélyes akcióját a borhamisítók ellen és biztosíthatjuk a minisztert, hogy a termelők és kereskedők tulnyomó többsége köszönettel és tetszéssel adózik neki és a nagy közönség örömmel és meglepégedéssel ismeri el a közérdek megóvása körül szerzett nagy érdemeit. Csak ne maradjon a dolog fél munkánál.

Egyről-másról.

I.

Oh, a gazember!

Egyik helybeli rövid-áru üzletben történt a napokban: — Bozontos, dus szakállu

A poétalelkü civil mosolygott. ... de ha — hogy úgy mondjam — vad szenvedély hozta őket egymás karjába, akkor egy pillanatra sem lehet megdönthető.

Olyan határozottan beszélt a kadét, hogy nem mertünk ellene mondani.

Tovább akarta folytatni a szónoklatot, de a vonat megállt.

Az ajtó nyílt s a folyosón léptek közeledtek fülkénk felé. Egy göndör asszonyi fej nézett be ajtónkon, de meglátva bennünket, visszahúzódott.

A kadét beszélt a családi boldogságról, a szenvedélyes szerelem hatalmáról.

De a poétalelkü civilnek odakünn a folyosón járt az esze.

Hallgatódzott s meg volt győződve arról, hogy a szép asszony — nem kapott helyett.

Felállt s pár pillanat mulva visszatért a szép asszonnyal s mi a másik oldalra szorulva, átengedtük a fél fülkét, hol helyes kis leánykájával megtelepedett.

Egy fiatal ember kísérte be őket, megnezte helyüket s azután szivárra gyújtva, egy másik fülkébe indult. Később tudtuk — meg, hogy a férj volt.

A kadétnak hallgatni kellett. Valamit még suttogott a pajtásnak. De mi már nem hallgattunk.

falusi ker...
ijesztő az...
tak elő a...
idegesen...
Csontos, a...
lemletesek...
vány előtt...
dulatai el...
gatott a f...
Szuró, éle...
ványon fe...
össze-viss...
gyöt döbo...
fogásolta...
elnyújtott...
fehéren vi...
szolgáló s...
vanságána...
— M...
— H...
— P...
Össz...
dökeit. Ké...
valahogy...
égette egy...
— B...
Alig...
san kapot...
szikráztak...
rev hideg...
rángatózta...
mormogott...
Az ü...
mel kíséri...
kor zsebr...
segédnek...
hányt min...
— G...
mogta az...
dolgom...
— A...
A seg...
csináljon...
szemű pra...
— Lá...
A pri...
— Eg...
szük. Nem...
vége lesz...
— Ma...
Késze...
örögnek a...
ajtón...
— Re...
— Me...

Bámu...
tuk a man...
A po...
Ime, egy...
ságból...
Elnéz...
ezike, hog...
túl is mam...
„rekeszes...
A po...
Megelkotta...
a boldogsá...
látta a pic...
ban s a pe...
sivár gond...
siok helyé...
A kis...
Elbujt bele...
mája egy t...
A vor...
fel-fel állot...
hol férje t...
szólt az aj...
— Já...
Felele...
san halad...
ő csengő h...
A kad...
volt, no...
sem gondol...

falusi kereskedő jött bevásárolni. Rut volt, ijjesztő az arca, kicsi szemei élesen villantak elő a mély üregekből, melyeken olykor idegesen rándulnak meg a husos pillák. — Csontos, hosszú ujjai vékonyak, furcsák, félemletesek. Örökösen izgett-mozgott az álvány előtt, lomhák teste nehéz, félszeg mozgólatai elárulta az alattomos embert. Válogatott a fűzők, szappanok, gombok között. Szuró, éles szemei gyorsan villantak az álványon felhalmozott portékákra és azokat össze-vissza hánytta. Majd tuczat üveggyöngyöt dobott félre, majd az apró fésűket kifogásolta, hogy rosszak, gyöngék. Furcsán, elnyújtottan ejtette a szót, néha csak hófehéren villanó fogai között mormolt. A kiszolgáló segéd bosszankodva tett eleget kívánságának.

— Meg van már minden?

— Hm, még nem.

— Parancsoljon, parancsoljon.

Összeránczolta durva, bozontos szemöldökeit. Két kis doboz finom parfüm tévedt valahogy az olcsó portéka közé, ez izgatta, égette egyre szemeit.

— Bajuszpedrót adjon még.

Alig fordult el a segéd, mohón, gyorsan kapott a parfümös dobozok után. Szinte szikráztak apró szemei. Aztán hirtelen me-rev hideg lett ismét az arca, csak a pillái rángatóztak tovább idegesen. Dünnyögött, mormogott.

Az üvegfal as irodából valaki figyelemmel kíserte, a kis praktikans észrevette, mikor zsebrevágta a parfümös dobozokat. A segédnek is hiányzott. Szótlanul kereste, felhánt mindent. Nem volt.

— Gyorsan, gyorsan, számlát — mormogta az öreg. — Másutt is van még dolgom.

— Azonnal.

A segéd szaladt a főnökhöz. Vajjon mit csináljon, mielőtt skandalum lesz. A kis ürge szemü praktikans elfogta.

— Láttam, láttam, a zsebébe rejtette.

A princzi ur végig hallgatta őket.

— Egész egyszerűen a számlába veszszük. Nem mer majd aztán szólni. Ezzel vége lesz.

— Makai ur, írja meg a számlát.

Készen volt. A segéd becsomagolta az öregnek a holmikat, a praktikans kiáltott az ajtón.

— Rechnung!

— Mennyi?

Bámultuk a kis baba szépségét s esodáltak a mamája göndör füreteit.

A poetalelkü civil merően nézte őket. Ime, egy — pillanat a — családi boldogságból.

Elnézte, hogy huzódik mamájához a piczike, hogy csokolgatja még a fátyolon keresztül is mamuskáját s minő édesen kaczag a „rekeszes puszin”.

A poetalelkü civil hitt a kadet szavainak. Megelkotta a vonat zakatoló zenéje mellett is a boldogságot, mely őket körüvékezhetheti. Ott látta a piczike babát szüleivel az édes otthonban s a percek multával mulni kezdtek a sivár gondolatok, mit az élet vésett az illúsiók helyébe.

A kis baba fehér kabátkájával játszott. Elbujt bele, meg előjött s mosolygott, ha mamája úgy tett, mintha nem találná.

A vonat zakatolt tovább. Az asszonyka fel-fel állott helyéről s kipillantott a folyosóra hol férje tartózkodott. Kétszer-háromszor kiszólt az ajtón:

— János . . . ! János . . . !

Felelet nem jött. Bizonyára nagyon gyorsan halad a vonat s a zakatolás elnyomta az ő esengő hangját.

A kadét legalább ebben a hiedelemben volt, no meg most már a poeta lelkü civil sem gondolhatott másra.

— Huszonkilencz forint, harminczhat krajczár. Stimmt.

— Az öreg elővette a kopott, rongyos bőrszerszényét. Fizetek. A künn ácsorgó koscsira feltette a bolti szolgálta a zsákba rakott holmikat.

— Itt a pénz.

— A princzi ur barátságosan megszorította az öreg kezét.

— Adgyó.

— Isten vele.

Az ajtóban megállt az öreg. Megnézte a számlát. Az utolsó tétel volt — a parfüm. Előbb ránczba szakadt a homloka, aztán széles mosolyra lapult vastag, husos ajaka.

— Észrevette — a gazember.

Lomha testét lustán csoszogva vonszolta, künn ismét megállt, újból elővette a számlát. Nézte, nézte és mielőtt zsebre dugta volna, nem állhatta meg, hogy ne dünnyögje még egyszer:

— Oh a gazember, milyen jó szemei vannak.

II.

A tanuk.

Még illatos volt a levegő a szürke büroban, néhány halványkék finom felhő foszlány még ott uszkált a poros padozat felett és az anyakönyvvezető szépen, vigyázva csavart valamit egy kis darabka hófehér papírba. Egy egyszerű, kis aczél tollat, nem különbet, mint a minővel kis iskolás fiúk írják meg a latin gyakorlatokat. Becsavarta lepecsételte, valamit írt rá; két nevet, aztán elrejtette egy piczi kis bobozban. »Az ezüstlakadalmukra ezt fogom ajándékolni elküldené — mához 25 évre!» Azt gondolta. De talán még egészen be sem fejezte, ismét nyílt az ajtó. Félénken, szemlesütve, zavarral jött egy halványarcú leány. Szűk vállaira nehéz félikendő volt borítva, egyszerű rózsaszínű kartonruha; széles, kicse repesedett kezén az egyujjas fehér czérna keztyű, meg oldalán az az álmélködő, furcsa állású legény elárulta, hogy ők is házasságot akarnak kötni. Az anyakönyvvezető nyájasan fordult feléjük:

— Mit kívánnak?

— Mára volna az esküvőnk kitűzve — szólalt meg a leány bátrabban. — A leány és legény mögött alak mozgolódik idegesen.

— Hoztak-e tanukat?

Az asszonyka újra odaült a baba mellé. Ugy nézett ki, mintha duzzogni akarna. Merően maga mellé nézett s mintha ott lettünk volna, nézett komolyan, s szakadatlanul előre. Így még szebb volt, még jobban báméskodtunk rajta s bár félve tekinthetünk reá, de azért nem tudtuk megállani, hogy szemünk ne rajta függjön.

A fülkében csend volt, egyedül a robogó vonat ült diadalt a csönd fölött.

A kis baba szemügyre vett bennünket. Nézegetett rajtunk végig, mint azelőtt mamáján.

Csak a gondolatok különböztek, mit a bámulathoz fűzni szokás.

Egyszer a baba merően nézett mamájára. . . .

Oda uimult hozzá s sietve kérdezé:

— Mamuska, nincs itt a revolver.

Nagyt néztünk erre — régi a hasonlat — de e pillanatban igazán olyan volt, mintha nyári ég alatt villamot látnánk lötni a tiszta égből.

Az asszonyka elpirult, csitította a gyermekét, de a kis baba egyre beszélt:

— Mamuska, ugy-e nem jön be papa ide a revolverrel? Ugy-e? nem fog ilyeszteni mint otthon.

— Ezt a két jó embert fogadtuk fel.

— Mi volnánk azok tekintetes ur.

— Jó, de van e valami irásuk?

A tanuk összenéztek.

— Irás, irás, de hiszen bennünket ismer a tekintetes ur.

— Ugyan, hiszen sohasem láttam én magukat.

— Nagy szemeket meresztettek a tanuk és kissé félve vizsgálták az anyakönyvvezetőt.

— Hát már elfeledte a tekintetes ur, hiszen valamikor . . .

— No, mit?

— Ejnye igazán röstellenénk, ha már elfeledtek volna bennünket; ott álltunk mindig az utca sarkon . . .

— És a tanuk, hogy jobban megértessék makukkal, előemelték hátra dugott kezüket. Egy-egy ríktó piros sapkát tartott mindegyik a kezében, rajta a számmal.

Az anyakönyvvezető mosolygott.

— No ugy-e, hogy ismer már bennünket a tekintetes ur. Még azt hihette volna ez a tisztes pár, hogy megakarjuk őket csalni és hiába dobták ki a pénzüket. — Az anyakönyvvezető most már kaczagott is.

— No, nem olyan nagy a baj.

— És ezzel beírta abba a vastag könyvbe Liskó Lajos és Gondos Mari nevét, a hordárok pedig nem a legtekéletesebb kaligrafiával kanyarították ki, egy-egy koronáért a nevüket.

NAPI HIREK.

Debreczen, 1899. február 27.

Időjósítás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— február 27. —

— Száraz. — Hőemelkedés. —

Mulatságok.

Márczius 4. A debreczeni kereskedő ifjak tánczestélye a »Bika« disztermében.

Márczius 4. A Stern féle kefégyár szömelvényzetének tánczvizalma a »Margit«-fürdő disztermében.

Márczius 10. A debreczeni újságírók műkedvelő előadása a városi színházban, az

Nem nem mamuskám? Mond mert én félek.

Néztük az asszonyt, a babát és nem tudtuk, hogy mit érezzünk Irtózatosan bántott a meglepetés.

Nem tudtunk szóhoz jutni s nagy szerencse fölizgatott kedélyünkre, hogy a vonat zakatolása egy pillanatra megszűnt s az asszonyka fölemelve a babát, neki indult a lépcsőknek s elhagyta a fülkét.

A vonat megállt. — Az asszonyka férje után sietve eltűnt az utasok nagy tömegében, hogy oda át a másik oldalon kocsijába üljön.

— Néztünk utána merően, hosszú ideig.

Azután vissatértünk a fülkénkbe.

A kadet visszaült régi helyére s nem folytatta tovább — a félbeszakított szónoklatát.

— A poetalelkü civil szomorúan mosolygott s mint légüres térbe tódultak be agyába újra a sivár gondolatok — melyek csak nem régen adtak helyet a esábitó képeknek.

A vonat csak zakatolt tovább . . .

. . . Mi meg mindannyian ábrándozhattunk a családi boldogságról . . .

Zombory Dezső.

hugbif

előadás után pedig táncvizsgalomban a »Bika« disztermében. Márczius 15. Az 1848/49-iki honvédek táncvizsgálma a »Korona« disztermében.

A Csokonai-kör felolvasó estélye. A Csokonai-kör tegnap tartotta régen várt első felolvasó estélyét, melyen a debreczeni társadalom színe-java megjelent, hogy helyetünk is bizonyítsa: mennyire nagy hiba volt ezeket a felolvasó estélyeket ilyen sokáig szüneteltetni. A műsor ügyes és érdekes volt s a közönség meglepődéssel távozhatott a sikerült felolvasó-estélyről. Ugyanazt a hálás hallgatóságot láttuk most is, a melyre mindig bizton számíthat a Csokonai-kör: a debreczeni művelt hölgyközönséget. Csupa szép asszonyok, lányok foglalták el a széksorokat. De nem maradt távol Kiss Áron, a tisztántuli egyházkerület fiatal lelkű agg-püspöke sem, a ki Bernáth Elemér kir. táblai elnök és Széll Farkas a kör érdemes elnöke társaságában élénk figyelemmel kísérte az estély minden egyes számát. Ott volt Géresi Kálmán és Komlóssy Arthur a kör két alelnöke is. Rácz Károly zenekara nyitotta meg az érdekes sorozatot a művészprimás saját szerzeményű Csokonai indulójával. Azután a kör tudós vendége Szinyei Gerson a sárospataki kollegium tudós tanára ült a felolvasó asztalhoz, a ki a kör tagjainak üdvözlése után Géresi Kálmán mutatott be a hallgatóságnak. — Szinyei a XVIII. századbeli társadalmi és művészeti viszonyokról olvasott fel magvas tanulmányt, a melyet zajos tapsal honorált a közönség. Szabó Gizella kisasszony az azok a férfiak című vig monológja élénk temperamentumos előadásával ért el viharos hatást. Míg az ifju Petőfi dalkör a Tihanyi Echo és néhány magyar szép dal eléneklésével aratott újabb babérokat. A műsort társas vacsóra követte. Toasztokat mondtak többek között: Komlóssy Arthur a kör alelnöke, Balogh Ferencz hittanár, Csiky Lajos főisk. rektor-professzor, Szinyei Gerson, dr. Benedek János a kör titkára és még többen. Végül Benedek János adott elő közkívánatra néhányat az ő bájos humoru költeményeiből, melyek közül egyet holnap számunkban közölni fogunk. Asztalbontás után a fiatalság táncra perdült s valóságos bált rögtönöztek, melyen a négyest 52 pár tánczolta.

Márczius 15 és a kollegiumi ifjuság. A kollegiumi ifjuság márczius idusának 51-ik évfordulóját impozánsul fogja megünnepelni. Az ifjuság vezetői már megtették a lépéseket hogy a nagy nap jubileuma méltó legyen a debreczeni ifjusághoz. Az irodalmi társulat pályázatot hirdet alkalmi költeményre és beszédre s felkéri a debreczeni dalosköröket a közreműködésre. Az ünnepség négy részre lesz osztva, s különösen a kóroszlán előtt lesz impozáns. Az ifjuság belevonja az ünnepségbe a nagy közönséget is, hogy karöltve adjon kifejezést Debreczen lakóival hazafias érzeményeinek. Tervbe van véve az is, hogy márcz. 15-én a kollegiumi oratórium falába mert a 49-iki országgyűlés az oratóriumban tartatott, emléktábla helyeztessék. Az emléktábla költségeit az ifjuság viselné. A mozgalom ez irányban is megindul — s valószínűleg eredményes lesz. Ugyanezen alkalmából megemlékezünk a honvédegylet azon mozgalmáról, hogy a kóroszlánnak a honvédsirhoz való átvitele ügyé-

ben a Csokonai Kört kéri fel a további lépések megtételére; ugyancsak a Kört óhajtja megbizni az új honvédemlék felállítását érdeklő intézkedéssel, — melynek létesítésére Debreczen sz. kir. város hétezer forintot kezel.

A ref. tanítónőképző ügye tegnap ismét nagy lépéssel haladt a megvalósulás felé. A debreczeni egyház presbiteriuma, mint a felsőbb leányiskola tulajdonosa, a mely leányiskola mellett akarják ezt az új tanintézet felállítását, — tegnap egyhangulag és nagy lelkesedéssel megszavazott az építési költségekre 20,000 frtot és a fenttartási évl 2000 frtot. A 20,000 frt építési költséget két év alatt egyenlő részletekben a tőkepénztár és a harangpénztár fizetik, minthogy pedig az új tanintézet első berendezésére és felszerelésére is kell még 10,000 frt, — Kiss Albert indítványa folytán újabb kérelmet intéz prebiterium a városhoz és az egyházkerülethez, hogy a tanítónőképző felszerelésétől se vonják meg álozatkészségüket.

Nagy osztalék. A debreczeni Első Takarékpénztár márczius hó 19-én tartja idei rendes közgyűlését. Mint értesülünk ez a hatalmas pénztézet a múlt évi nyereségből ezuttal is valószínűleg száz forint osztalékot fog adni részvényenként.

Uj rend az államfogházakban. Azoknak a boldog napoknak, melyekre fajó szívvel gondol vissza az, aki már volt államfogházak vendége, úgy látszik vége szakad. Az igazságügyminiszter rendelete alapján az államfogházakban legközelebb több lényeges újítást hoznak be, így a foglyok szabadon bocsátása körül elkövetett szabálytalanságokat megszüntetik, az eddigi leves, hus, főzelek vagy tészta és sült húsból álló ebédből a sült húst elvonják, megszorítják a foglyok látogatását s megszorítják a foglyok séta-idejét. Eddig az államfogházok naponta 4 órát sétálhattak, ezentul a séta idő 2 óra lesz. Még elvárjuk, hogy államfogházoknak se lesz érdemes lenni, ha a kellemtelen reformokat csakgyan megvalósítják...

Eljegyzés. Tóth József helybeli kiváló polgár s fogvasztási adóhivatalnok kedves fiatal lányát a szép Mariskát közelebb eljegyezte Kanyuk Lipót h.-dorogi lakos. — Sok szerencsét kívánunk a fiatal párnak.

Tisztújító közgyűlés. A »Bikur Chóli« debreczeni betegsegélyző egyesület f. hó 26-án tartotta tisztújító közgyűlését ritka érdeklődés mellett. Az 1898. évről szóló beszámoló jelentés és zárszámadás előterjesztvén, és helyeslőleg tudomásul vétetvén, az előjáráságnak jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott, a választás eredménye a következő: Elnök: Rosenberg József; alelnök: Csengeri Imre; pántzáros: Rosenberg Simon; ellenőr: Schwartz Fülöp; betegfelügyelők: Knopfler Simon Braun Herman és Goldberger Dávid; orvos: dr. Kenyeres Elek.

A vonat késedelmének oka. Ki ne kapott volna már olyan táviratot, a melyben tudatják a messze távolból, hogy ekkor, vagy amakkor »érkezem.«

S ilyenkor minden udvarias embernek lovagias kötelessége a vasuti pályaudvaron megjelenni s akár szívesen, akár kénytelenkedvélen, de minden körülmények közt tárt karokkal fogadni az érkezőt. H. helybeli közhivatalnok is kapott a napokban ilyen táviratot: »Az esti vonattal érkezem.« Ez a vonat este 8 órakor érkezik. H. már három negyed 8 órakor megjelent a pályaudvaron és selyemhernyó módjára begubózva magát téli

kabátjába föl-alá járt a perronon, türelmetlenül várva az érkező vendéget.

A távolból hosszan szóló masina füttyhangzik. Rövid várakozás után berobog a vonat.

H. törtéve siet a kocsik felé. Az utasok kiszállnak. Már örvendeni kezdett H., hogy a vendég elmaradt. Csakhamar borusra vált a vendég arca, mert kérdezősködésére azt a felvilágosítást nyerte, hogy ez a gyors vonat volt, csak ezután jön a másik.

— Eztán? Hát hány órakor, ha szabad kérdenem?

— Ma kivételesen fél kilencz órakor; a mennyiben fél órai késése van a vonatnak.

Vendégváró barátunk izgatottan várt tovább. Csak úgy prüszkölt, mint valami nagy vonat elé fogott lokomotív.

Vegre megérkezett három negyed órai késéssel a vonat is.

Tömegesen szállnak ki az utasok. Egyik ismerőse megpillantva H barátunkat, hangos megszólítással kérdi:

— Hát te kit vársz?

— A z a n y ó s o m a t.

A czinikus ficzkó nagy málicziával jegyzi meg és tovább siet.

No most már tudom hogy mi volt a v o n a t k é s é s o k a ! (A titkos jó kívánatok.)

Ötven éve. Az 1849-si »Közlöny« febr. 25-iki száma a következő hirt hozta:

Csallóköz februárban. Szomszédságban a reakció fészkeivel, a kamarilla műhelyével, Ausztria, a mostani Bécs, Olmücs s egyéb hajus generis városokkal. mi még állunk épségben, erőben, egészségben és illetlenül. Márcziusban nyert szabadságunkat szeretjük, élvezetében igen jól érezzük magunkat, a kamarilla ezt támadta meg; jaj neki! A mi szigetünk mindössze sem nagy terület, de becsületes magyar embereket termett, hozzánk a német még nem merete behozni bugyogóját, Minden város és község rendezte nemzetörségét s önjerejét. — Éjjel-nappal készen vagyunk a védelemre és támadásra, amint kívántatik. Istennek hála jó mély sár van szigetünkön, ugyancsak jó legyen, hogy ágyuit elhuzza, de egykönnyen a vizen sem szállíthatja át, mert emyennek sehol sem alusznak. A német lova nehéz; a süppedő sár, de a mocsáros és csalitos helyek miatt sem használható. Ellenünk csak gyalogsággal jöhet; ennek pedig állunk elibe. És ha mégis tágitunk kellene, tehát huzódunk arra Komárom felé. Ott a mi fészünk, azt erősítjük s viszont onnan erősítettünk. Az itt-ott elfogdosott osztrákoktól meglehetősen felfegyvereztik magunkat. Batorságunk pedig van, mert így is, úgy is meg kell halnunk; tehát mi bizony elszámtan nézünk sorsunk elé. Törvényeink, fenn álló törvényes kormányunk mellett, hazánknak életben halálban hívek.

— Tapai Mihály üzeleim. A mi hirhedtté vált csodadoktorunkról egy nagyon érdekes levelet kaptunk, melyet zilahi levelezőnk irt lapunknak. A tudósítás így hangzik:

Alig van szép hazánkban népszerűbb tudomány az orvosinál. Itt mindenki születtett orvos. A becsületes magyar ember el nem mulaszthatja az »Adj Isten« után megkérdezni kedves komájától (ez a közszolgálati méltóság is nagy népszerűségének örvend), hogy az egészsége miképen szolgál. Ha aztán hülés, szemgyuladás, gyomorhajmolestálja a kérdezett, a jó magyar ember nyomban kész az orvososságával, amelynek csalhatatlanságát magán próbálta ki. No, ugyan nem is adunk sokat a tanult orvosok pápaszemes tudományára, míg szunyogháj, oroszlánzsir, kötej, ezerjófó tállható e nyomorult földgolyóbison.

De vannak aztán nagyhirű csodadoktorok, akikben jobban bízik a föld népe, mint a gondviselésben magában. Egy ilyen uriember szerepléséről tudósítanak bennünket Zsibóról.

Valami Tápai Mihály, quondam debreczeni taligás, boldogítja a jó zsbai népet csalhatatlan orvosságaival. Egy nyelvrákban szenvedő zsbai iparos, akinek betegségén sem a helybeli orvosok, sem a kolozsvári klinika nagyhirű professorai nem tudtak segíteni, a nevezett nép orvoshoz folyamodott. Kinek jövetelét valami 50—60 beteg várta a legjobb reménysággal.

Jó Tápai Mihályt meglepte a betegek csekély száma s a betegségek könnyű volta. Mit neki nyelvrák, nehéz betegség, gümőkór, szemsorvadás s több efféle?! Csodatevő mivoltának magasztos tudatában minden vizsgálás nélkül jegyezte a betegek neveit s a bevallott betegségek nemét s rövid időn utánvét mellett kinek 5, kinek 4 frtért megküldte a csalhatatlan medicinát, ígérve, hogy ha a liktárium nem tenné meg a kívánt gyors hatást, szívesen expedál újabb küldeményeket esetleg leszállított áron.

egyszóval eképen gyógyított sántát, bénát, vakot és minden névvel nevezhető betegséget. Csak most, amikor megjött vagy 270 frt áru szer — és senkinek sem használt, látja be a szegény hívő nép, hogy mennyire megosalták.

A derék ember különben — saját bevallása szerint — többször volt már bekötözve illetéktelen szerepléséért. Ámde a gondviselés felmagasztalja a tndomány martyrjait. Legutóbbi ülése alkalmával ugyanis egy miniszter leányát mentette meg a haláltól, — a miért h i n t ó n szállították ki az igazságszolgáltatás szomorú odujából s megengedték neki a g y ó g y í t á s t. S csak azon múlt, hogy a leány kezével a fél országot meg nem kapta, hogy elpusztult már az elátkozott királyfiak szépséges mesevilága.

Hát ez mind igen szép dolog s dicséretére válik Z s i b ó derék lakóinak. De úgy véljük, ilyen módszerrel aligha lehet megreperálni azokat a szomorú adatokat, amelyeket a lapok lépten-nyomon hoznak a Szilágy vármegyei egészségi állapotokról.

— **Órült a vonaton.** Nagy riadalmat okozott ma délbena pályaudvaron egy dühöngő órült. Halás z Vaszinak hívják a szerencsétlent, kit N.-Szöllősről szállítanak a nagy kállói tébolydába. Mikor a szatmári vonatból kiszállott, valahogy kiszabadult a reádott kényszerubbonyból s kiserőire támadt, azokat fojtogatni kezdte. A rendőrök segélyévé megfékeztek a szerencsétlent, ki a vasúti rendőroroda egy külön helyiségében zárva várta meg a N.-Kálló felé induló vonatot.

— **Az asztalosok mozgalma.** A debreczeni asztalos mesterek az Iparos-körben tegnap népes értekezletet tartottak helyzetük javítása érdekében. De ezuttal csupán annyit határoztak el, hogy ezentul bajaik megbeszélése és orvoslása végett havonta kétszer összegyűljenek, mindig más más szaktárs elnöklése mellett. A legközelebbi értekezleten Nádai Rezső elnököl.

— **Utolsó este.** Családias színezetű utolsó estélyt rendezett tegnap, vasárnap este Alföldy Károly, városunk kedvelt táncztanítója.

Bár kevesen vettek részt benne, de azért volt jókedv, vidámság ugyancsak. Mint hírlík Alföldy vidékre megy tanítani s csak majd októberben nyitja meg újból kedvelt és látogatott táncziskoláját.

— **Kimutatás a névváltoztatásokról.** A m. kir. belügyminiszter tegnap a vármegyéhez és Debreczen városához leküldte az 1898. év második felében történt névváltoztatásokról szerkesztett kimutatást. A kimutatást mindkét helyen a levéltárba helyezték el.

— **Elszámolás a f. é. febr. 1-én tartott tea-estélyről.** (Bevétele: a.) Jegyekből 609 frt — kr. b.) Perselyekből 223 frt 37 kr. c.) Buffetre adakozásból 103 frt — kr. d.) Felülfizetésekből 106 frt 50 kr. Egyéb 6 frt. 50 kr. Összesen 1048 frt. 37 kr. Kiadás: a.) Tere mért (Bika szálloda számlája) 197 frt. 47 kr. b.) Ételneműekre 157 frt 12 kr. c. bor és ásványvizért 89 frt 27 kr. d.) Nyomatványok és bélyeg 77 frt 46 kr. e.) Egyéb kiadás 97 frt 81 kr. Összesen 619 frt 13 kr. Maradvány 429 frt 24 kr — Midőn tea-estélyünkről ezen nel elszámolni szerencsénk van, kedves kötelességünknek tartjuk mindazoknak, kik közreműködésükkel az est sikerét előmozdítani szívesek voltak egyletünk nevében hálás köszönetet mondani. A filleregylet elnöksége.

— **Egy debreczeni utcáról.** Halid, pajtás, ezek a lámpák az utcán nagyon rosszul világitanak.

— Miért?

— Nem látom még a lábam előtt sem a járdát.

— Ninesen is itt járda, csak sár.

— De a sarat sem.

— Hát valamit csak látsz?

— Igen a lámpát.

— Ez éppen elég, hiszen csak azért gyujtják meg a lámpát, hogy az ember ne menjen neki a lámpaoszlopnak, mely a járda közepén van.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon rokonok barátok és jó ismerősök, kik imádtok nóm. szül. Frankovszky Berta temetésén megjelenni s ezáltal az engemet és családomat ért mértelen csapást enyhíteni szívesek voltak, fogadják ez uton is szívből jövő hálás köszönetemet. Debreczen 1899. február hó 26-án. Id. Koncz Lajos, az egész családja nevében is.

— **Elveszett.** Egy zsemlye színű rövid szőrű, „Pirók” névre hallgató nőstén vizsla kutya eltévedt; ki a kutyát Péterfia utca 1 szám I. emeleten lakó tulajdonosának haza viszi, hálás köszönet, avagy jó jutalomba részesül.

Legujabb.

A helyzetről délelőtt folyamán a következő tudósításokat vettük.

Budapest, február 27. A disszidensek és a nemzeti párt belépnek a szabadelvű-pártba. A nemzeti párt a Ház szerdai ülésén nyilvánosan konstatálni fogja, hogy programja a szabadelvű-párt programjával teljesen egyezik. Csütörtökön délután a nemzeti-párt konferenciát tart, melyben hivatalosan kimondják a párt feloszlását.

Bánffy kitüntetése.

Budapest, febr. 27. Bánffy Dezső báró volt miniszterelnöknek a haza és trón körül szerzett kitünő, odaadó és hű szolgálataiért Ő Felsége a Szent-István-rend nagy keresztjét adományozta. A kitüntetés értékét növeli a legfelsőbb királyi kézirat, mely meleg hangján a legnagyobb dicsérrel emlékezik meg a távozó miniszterelnök érdemeiről.

Az új miniszterium a király előtt.

Budapest, február 27. Ma hétfőn délelőtt Széll Káimán az általános kihallgatások előtt bemutatja Ő Felségének az új kabinetet és úgy Ő, mint Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter és Plósz Sándor igazságügy-minister leteszi az esküdt a király kezébe.

A király levele.

A király rendkívül meleg hangú levélben mentette föl saját kérelmére Bánffy Dezső bárót a miniszterium vezetéséről. Ő Felsége a legteljesebb elismerés hangján emlékezik meg Bánffy Dezső báró érdemeiről, melyek a magyar történelem lapjain is maradáno betűkkel lesznek följegyezve. Ugyanakkor magas kitüntetésben is részesíti Ő felsége a hazafias buzgalomért örökre felejthetlen Bánffy Dezső bárót. A legfelsőbb kéziratról szóló távirat így hangzik:

Budapest, február 27. (Érk. d. e. 9 ó. 10 p.) A legmagasabb kézirat, melylyel Ő Felsége a király Bánffy Dezső bárót állásától felmenti, így hangzik!

Kedves báró Bánffy!

Mindőn őnt magyar miniszteriumomnak általam mai napon elfogadott lemondása folytán magyar miniszterelnöki állásától saját kérelmére ezennel fölmentem, ezen alkalomból Önnek miniszterelnöki állásában nehéz viszonyok között is mindenkor teljes odaadással, ritka önmegtadadással és tiszta hazafias szándékkal teljesített hű buzgó és kitünő szolgálataiért hálás elismerésemet nyilvánítom és változatlan kegyelem jeléül önnek Szent-István rendem nagykeresztjét díjmentesen adományozom.

Kelt Bécsben, 1899. február 26 án.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

Színház.

M Ū S O R.

Hétfőn, febr. 27-én: Gyurkovics lányok.

Kedden, febr. 28-án: Aszalai uram; vigjáték.

Szerdán, március 1-én: A párisi rongyszedő; dráma.

Csütörtökön, március 2-án: Száraz kenyér; színmű.

Pénteken, március 3-án: Faust; nagy opera.

Szombaton, márc. 4-én: Faust; nagy opera.

Vasárnap, márc. 5-én, délután 3 órakor: Talmi hercegnő; Este 7 $\frac{1}{2}$ órakor: Náni; népszínmű.

A Gyurkovics-leányok.

Tulajdonképpen három előadásról kellene írni, de kettővel pár szóval végezhünk. Szombat este A e n e a s p a p á t eltemettük. Olyan csufosan buzott, hogy alig fogják többet előadni a debreczeni színpadon.

Tegnap délután az A r a n y l a k o d a l o m került színre elég nagy közönség s türethető előadás mellett.

Végre vigasztalásul tegnap este H e r c z e g h é d e s, ötletes bohózata került színre még talán jobb előadásban, mint az előzők. A szereplők jó kedvvel, legjobb tudásukkal játszottak s különösen nagy sikert ért el Szabó Irma és Komjáthy.

Az előadást nagy közönség nézte végig.

Debreczeni mulatságok.

I.

Jegészek táncestélye.

Nagyszerű sikert jelezhetünk a jegészek s o m b a t e s t e megtartott estélyéről.

A „Margit” fürdő díszterme szépen betölt a legelőkelőbb közönséggel, bár sokakat távol tartott a másik esti mulatság.

Pompás hangulat uralkodott a tánc a legjobb kedvvel folyt — a hajnal pirkadásig.

Jelen voltak.

Asszonyok: Vimmer Józsefné, Bóka Edéné (Szolnok) Laszgalner Kálmáné, dr. Ujfalussy Józsefné, dr. Tüdös Jánosné, Varga Károlyné, Horváth Mihályné, Erietz Ernőné, Horváth Sándorné (Székelyhid) dr. Benedek Jánosné, Czégely Gyuláné, Berth Istvánné (H. Pályi), Kemény Emilné, Gődény Gyuláné, Joó Istvánné, Bay Gáborné, Nagy Károlyné, Kölesy Ákosné, Buzás Eleké, Zádor Lajosné, Szunyogh Zoltánné, Farkas Mórné Pünkösti Ferenczné.

Leányok: Vimmer Ella és Mariska, Ujfalussy Mariska, Laszgalner Elza és Nóra, Bóka Ilus (Szolnok), Varga Zsófia, Horváth Böske, Erietz Ottilia, Horváth Málka (Székelyhid) Bernáth Irma (H. Pályi), Sik Hermin, Czégely Gizike, Pongrácz Olga (Székelyhid), Szunyogh Olga (Székelyhid), Hunyor Anna, Gődény Matild, Joó Irmuska, Bay Leona, Kölesy Ilona, Buzás Ilona, Zádor Vilma, Nagy Ilona, Kovács Irén, Pünkösti Gizella, Farkas Erzsike Nagy Rózsa.

II.

Debreczeni vásár.

Az izr. jótékony nőgyesület saját céljaira fényes vásári mulatságot rendezett szombaton, — mely minden ízében kitűnően sikerült.

Csinos sátrakban szép asszonyok, szép leányok kínáltak ellenállhatlan kedvességgel áruikat a vevőknek, persze szegények javára jó pénzéért.

A vásárból nem hiányzott a kártyavető „czigányasszony”; se a komédiás sátor, amelyben fonográfot mutogattak.

Erber Margit és Kemény Klára kisaszonyok művészi énekkel gyönyörködtették a vidám sokadalmat.

Roppant kapós volt a „Debreczenben kidobolták” című alkalmi újság is, — melynek szellemes apróságait mohón olvasták.

Tudósítónk a jelen voltak névsorát a következőkben állította össze.

Asszonyok: Fürst Ödönne, Stern Józsefné, Nagy Jakabné, Kesztenbaum Jónásné, Preiser Salamonné Dr. Glück Gézané Dr. Balányi Edéné (magyar menyecske), Erős Jakabné, Boros Izidorné, Katz Hermanné, László Albertné (újság elarusító) Popper Mórné, Ungár Alberiné, Weisz Ignáczné, özv. Altman Józsefné, Dr. Altman Béláné, Jónás Mórné, Winkler Mártonné, Spitz Gyuláné, Schwarz Vilmosné (Tatatóváros), Lusztig Dezsőné (bogar), Klein Dávidné, Feldman Mártonné, Szántó Győzőné, Rotscheck Emilné, Márkus Sándorné, Stauber Salamonné, Fischbein Ignáczné Linek Lipótné, Erber Vilmosné, Fischer Jakabné, Löfkovics Mártonné, Feuer Ignáczné, Winter Ignáczné, Weinberger Bernátné (magyar menyecske), Römer Simonné, Hoff Lajosné, Biederman Józsefné, Rosenthal Dánielné, Horváth Gusztávné, Kemény Mórné, Rosenfeld Salamonné, Dr. Brukner Ernőné, Hidvéger Miklósné, Hochfelder Jakabné, Kun Józsefné, Márkus Miksáné, Steiner Jakabné, Markovics Jenőné, Smilovics Mihályné Weisz Sándorné, özv. Schirf Jakabné, Feldman Dánielné, Mandel Rezsőné, Gergely Hermanné, Goldstein Sománé, Verber Henrikné, (Arad) Fried Lajosné Goldstein Márkusné, Löfkovics Arthurné, Moskovics Jenőné, Thieszen Arthurné, Adler Simonné, Klien Lászlóné, Fröh-

lich Simonné, Lusztig Károlyné, Ranunkel Edéné, Kohn, Gézané, Rosenthal Jenőné, Stark Ignáczné, Steier Gyuláné, Mendelovits Lajosné, (magyar) Kadrácz Gyuláné, Fleischmann Mórné, Reichmann Arminné, Stark Ignáczné, Klein Miksáné, Leczher Mártonné, Dr. Nágelné, Dr. Freund Jenőné, Szücs Mihályné, Ernst Péterné, Dr. Varga Emilné, Bechert Manóné, Kondor Sándorné, Csengeri Ignáczné, Csengeri Ferenczné, Schwartz Natháné,

Leányok: Fischbein Ilonka (francia pásztorleány) Spitz Sarolta (Arad, magyar parasztleány), Weisz Heléna (torockói parasztleány) Schwartz Zseni (parasztleány), Rosenberg, Laura (szerb leány), Rosenberg Ilona (Székely leány), Lukács Erzsike (kalotaszegi leány), Weisz Olga (gömörmezei leány), Mandel Margit (Báránd, kalotaszegi viselet), Spitz Karola (paraszt kisaszony), Spitz Róza (alföldi parasztleány), Feldmann Margit (czigány leány), Schön Hermin (czigányleány), Steier Szeréna, Wachs Irén (Jászapáti), Kain Ida, Erber Margit (baba) Fischbein Margit (bohócz), Fischer Jolán (tündér), Fayer Kata-lin (parasztleány) Winter Laura (debreczeni parasztleány) Beck Hermin (czigányleány), Römer Janka (elzászi leány), Kemény Klára Rosenfeld, Mariska (czigányleány), Hidvéger Róza, Hidvéger Giza Feldmann Regina, Schirf Leona, Goldstein Jolán, Fried Bella, Barczér Gizella, Képecs Helén, Grünwald Rózsika (tiroli vadászleány), Fleischmann Margit, Sinai Ida, Glück Róza (Csány), Klein Aurelia, Szücs Viola, Kohn Helén, Biró Frida, Bruck Leona, Ernst Elza, Bechert Ilka, Csengeri Gizella, Czégely Ilonka.

Harcz a „nagyságáék” ellen.

— A hágai cseléd kongresszus. —

A cselédkérdésnek eddig csak multja van mely nagyban és egészben meglehetősen szomorú. Csakis azok vannak vele némileg megelégedve, kik olyan magas kort értek, hogy még saját tapasztalásuk vezet vissza a sokat emlegetett, de tán nem eléggé megvizsgált „rég jó időbe”.

A modern ember, akár cselédtartó, akár pedig cseléd, úgy találja, hogy a helyzet kellemetlen, sőt sok esetben tűrhetetlen, „Nincs már jó cseléd!” sóhajtja busan a ház asszonya, mikor az év végén áttekintti szolgáló személyzete névlajstromát és úgy találja, hogy alig van hónap, a melyben ne lett volna cselédváltás. „A nagyságák szekaturáját már nem lehet tovább elviselni!” mondja Anna, Böske, Erzi, Vera, mikor este a cselédkérdés megbeszélésére összejön a lépcsőházban. Szóval elégedetlenség mind a két részen és nincs kizárva, hogy mind a két félnek igaza is van a maga szempontjából.

Egy kis ribillió támad majd a lépcsőházban, ha Anna, Vera és Böske megtudja, hogy a mult hónap végén cselédkongresszus volt Hágában, Németalföld régi városában. Magyar országnak nem volt képviselve, ami egy kicsit depresszívó nemzeti hiúságnak aszempontjából. Mert utóvégre is, a mi cselédünk közt is akad tán olyan hivatott és a cselédmizériában szakavatott szónok, mint auverda Marsa kisaszony, a ki a kongresszuson mint a hágai cselédek érdekeinek képviselője szerepelt és más fél óráig tartó beszédben mosta meg a nagyságék fejét.

Valljuk be különben, hogy talpraesett beszédet mondott. Kifejtette, hogy a borralalót el kell törölni, de föl kell emelni a cselédek rendes fizetését, mert a borralalónak olyan a természete, mint az alamizsnának: korrumpálja a jellemet.

Erősen kikelt ama szokás ellen, hogy az asszonyságok, mikor jó kedvükben vannak, régi ruhájukat odaadják a cselédeknek, mert ezzel csak fejlesztik benne a hiúságot. A cseléd öltözködék a saját anyagi viszonyaihoz mérten és ne parádezzon urnője levett rongyaiban.

Egyebekben pedig panaszkodott rossz élelmezés, az egészségtelen éjjeli szállás és az urnők szeszélyessége ellen. Beszédét nagy tet-

zés követte, mert vasárnap lévén, a gallériák tömve voltak eselédekkel.

Huygens Kornélia kisaszony, a kongresszus elnöke a háziasszonyok érdekében beszélt ugyan, de azért maga védenzei orra alá is reszelte a tormát.

Szerinte a cselédség tulköveteléseinek és elégedetlenségének főoka abban rejlik, hogy érzik, mennyire a helyzet urai. Ma már olyan háztartásban is van egy két cseléd, a hol wzelőtt maga a ház asszonya végzett minden munkát.

Hogy a cselédek tulköveteléseit ellensúlyozzák, legjobb volna háztartásokat deczentalizálni.

Szakasztott úgy, mint Amerikában, ahol a boarding hoosokban olcsón kapnak élelmezést és a mosást is közönyösen végzik. Ha majd belátják a cselédek, hogy nem annyira nélkülözhetetlenek...

Itt hatalmas zugás és pisszegés szakította félbe a szónokot. A karzat tüntetett ellene, sőt egy merészebb konyhahölgy lekiáltotta:

— Mutassa előbb ki, hogy tud egy rántást csinálni, aztán beszéljen a cselédkérdéshez!

Nagyobb sikere volt a következő szónoknak. Rutgers asszonynak, ki jobbra és balra osztogatta az igazságot. Szerinte nagy baj az, hogy a cselédség általában tunya és műveletlen, de még nagyobb baj, hogy a cselédtartók nem értenek a ház vezetéséhez és minden lépten nyomon blamálják magukat cselédük előtt.

Ajánlotta, hogy a cselédnek adjanak több szabadságot, szabályozzák kimenőit és ébreszszék föl benne jó bánásmód által a szeretetet kenyéradói iránt.

De másrészt fektessenek arra is sulyt, hogy a ház asszonya úgy legyen nevelve, hogy tudásával a háztartás dolgai körül imponáljon cselédeinek.

Tydemán asszony, a hágai főzőiskola igazgatónöje a mellett kardoskodott, hogy ne csak a cselédhelyezést kezeljék hatóságilag, de még iskolákat is állítson az állam a cselédek nevelésére és oktatására. Csakis oly cseléd vállalhasson szolgálatot, ki a félyre szabott kurzust végezte és erről, valamint erkölcsösségéről bizonyítványt kapott.

A hallgatóság melegen üdvözölte a szónokot és különösen a karzat tüntetett mellette.

A kongresszus azzal ért véget, hogy elhatározták az összejöveteleket minden esztendőben és a legközelebbi összejövetel színhelyéül Berlint szemelték ki.

CSARNOK.

A hazáért.

Irta: Fréderio Febore.

Felavatták a marlaisi új színházat. A Comédie Française néhány tagja közreműködik ez ünnepélyes alkalommal. Másnap reggel a városi tanács díszelődet rendezett tiszteletükre, melyen az írók, hivatalnokok és művészek is megjelentek.

A lakoma lelkes, derült hangulatban folyt le.

Szomszédom egy ur volt, a ki a társaságában eltöltött néhány óra alatt feledhetlen, gyönyörű szép emlékeket hagypott bennem hátra.

T... marquis, tábornok volt, a ki azóta már meghalt.

Remek elbeszélés volt. — Igaz élezzettel bolyongtam vele a régi mult idők romjai közt.

— Kérem, — mondotta egyik szomszédjának, a ki „Marquis urnak” szólította, nevezzen tábornoknak, — az az én legszebb ezimem.

Nem emlékszem, hogy a menu méltó volt-e a fényes társasághoz, és csak szomszédomra emlékszem, a kinek emlékező tehetsége

az ebé
szavu
sak vo

A
nekem

E

több
ságból,
szeáll

A

Bourge
szerenc
ban m

bárót.

A

tartott.
szünet

és elte

C

földet,
feküdt

A

a más
bált é

olyan
keltek

tak. E

nak l

tele, a

szesit

életük

álló t

néme

emelt

jának

kor a

zérka

egym

széhl

kisér

eső k

besz

Ujab

hozta

mit

meg

tesz

nin

hely

mi

fog

nok

tött

lye

—

vol

né

ké

az ebéd alatt lekötött és a mikor a ragyogó szavu elbeszélőkől elbucuztam szemeim pírak voltak.

A következő kis történetet mondta el nekem:

Egy kis hadtestet vezényeltem, mely több ezrednek maradványaimból. — lovas-ságból, gyalogságból, népfőlkelőkől volt összeállítva.

A rettenetes háboru vége felé történt ez. Bourges és Nevecs közt operálunk. A hadi szerencse kedvezett nekem és több csatározásban megvertem egy német tábornokot G... bárt.

A gyilkos ütközet után, mely egész éjjel tartott hajnal felé két óráig tartó fegyverszünet lett, hogy összeszedjük a sebesülteket és eltemessük a halottakat.

Gyenge halvány fény világította meg a földet, a melyen francziák és németek vegyes feküdtek.

Az egyik sohasem kelt fel onnan többé a másik, sebekkel borítottan, segítségért kiált és ez volt a legborzasztóbb, némelyiknek olyan rettenetesek voltak a kínjai, hogy esdéltek a halálért.

Az egészségügyi csapatok ide-oda futkosnak. Kiválogatták azokat, a kik szállíthatóknak látszottak. Az orvosok, kik vérrel voltak tele, a legsürgősebbekhez siettek.

Végül a papok a vallás vigaszában részesítették azokat a szegény ördögöket, a kik életükkel fizették meg a világon páratlanul álló történetünknek különös eredményét.

A Rvi Soleil palotájának fénye az új német császár koronázásának ünnepséget emelte, mialatt Páris a jénai győző dinasztiajának letételét szentesítette.

En lóháton voltam, tiszteim között, a mikor a rémült tábornokot láttam közeledni vezérkarával.

Megállította lovát és aztán üdvözöltük egymást, arra kért, hogy négyszem közt beszélhessek velem. Mind a ketten intettünk, kísérik félreállottak, mig mi egy távolabb eső helyre mentünk, a hol senkisé hallgatta beszélgetésünket. Ő megmondta nevet, én is. Ujabb kölesönös udvarlás. Aztán így szólt hozzám:

- Nem akarom elhinni, tábornok ur, a mit nekem beszéltek.
- Mit beszéltek önnek?
- Hogy ön nem akar foglyokat.
- És szent igaz, — feleltem nyugodtan.
- Tudja ön, hogy ez borzasztó?
- Epp ellenkezőleg ez emberi dolog és megrövidíti a hadjáratot.
- De hiszen ön borzasztó megtorlásnak teszi ki magát.
- Tudom. De hát ez a háboru!
- Hát az ön családjának egyetlen tagja nincs a zászlók alatt?
- De igen a fiam! Ő fogoly! Látja helytálló magamért.

A tábornok meglepetve nézett rám és mivel a kürtös utolsó jelzése hirdette, hogy a fegyverszünet ideje letelt, tiszteink parancsnokukhoz közeledtek és miután újra köszöntöttük egymást visszatértünk kölesönös helyeinkre.

A háboru végét járta, a fegyverszünet volt megkötendő.

Egy reggel jelentették nekem, hogy a német tábornok az előőrsknél küldőnez által kérdezette, nem fogadnám-e őt? (Vége köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatózsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése.

Debreczen, február 24

Készáru változatlan

Okt. buza	9.78—79.
Tav. buza	7.85—86.
Tav. rozs	5.80—82.
Tavaszi zab	4.65—66.
Májusi tengeri 1899	

Julius tengeri
aug.—szep. tengeri

Kőbányai sertéspiacz. február 26. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (paronkint 400 kg-on felüli 96—46 $\frac{1}{2}$ kr. Közép (paronkint 300—049 kg. sulyban) 46 $\frac{1}{2}$ —47 kr. Fialal nehéz (paronkint 320 kilogramma felüli sulyban) 49—49 $\frac{1}{2}$ kr. Fialal közép (paronkiut 251—320 kg.) 48 $\frac{1}{2}$ —49 krig. Fialal könnyü (paronkiut 250 kg-ig terjedő sulyba. 48—49 kr. Szerbia 7 Nehéz (paronkint 260 kg. felüli sulyban) 47 $\frac{1}{2}$ —48 kraiczárig, közép (paronkint 240—264 kilogramm — sulyban) 47—47 $\frac{1}{2}$ kraiczárig Könnyü (paronkint 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 45—46 kraiczárig.

Sertéslétszám: 1899. évi február 26-én. napján volt készlet 29101 darab. 1899. febr. 19-én napján felhajtott 371 darab. 1899. febr. 19-én napján elszállított 769 drb. 1899. febr. 19-án napján maradt készletben 28709 darab. — A hizott sertés üzletirányzata csepedes.

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferencz városi petroleum-rakodónál levő székes fővárosi sertéskonzumvásár árjegyzése január 31-én. Készlet 240 drb. Erkezett 1385 drb. összes felhajtás 1625 darab, elszállított budapesti fogyasztásra 1328 darab, eladatlanul — visszamaradt 297 darab. — Napi árak: 120—180 kg. sulyban 44—46 krig. 220—280 kg. sulyban 45—47 krig. 320—380 kg sulyban 46—48 krig. Öreg nehéz 46—47 krig. Malaczkok 37—40 krig. A vásár hangulata élénk volt.

Borjuvásár. 1899. évi február 7-én. Felhajtott 383 darab ssopós élő borju, 23 darab belöldi élő borju, élő borju 20 darab, élőtt 023 darab. A hangulat élénk.

Bécsi sertésvásár. A si-marxi központi vásárcsarnokban ma megtartott sertésvásáron bejelentettek 9387 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3696 drb fiatal sertést, 5518 darab magyar hizott sertést, összesen: 8963 drbot. Változatlan árak.

Jegyzések: kilogrammonként élő sulyban (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű-sertés 44—45 kraiczáron, kivételesen 46 kraiczáron, középminőségű sertés 42—43 kraiczáron, könnyü sertés 39—41 kraiczáron. fiatal sertés 35—44 kraiczáron.

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 9.15 frton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 10 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 kraiczáron. 150 métermézsza 80 k, 9 forint 15 kraiczáron 080 mm. 79.5 k, 9.15 frton, 100 mm, 78 k: n 15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton, 9 10 mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9 forint 20 kraiczáron, 100 mm, 79.5 k. 9 forint 15 kraiczáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél kraiczáron vegyes, 100 mm 80 b 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8.90 forinton. 500 mm 76.5 k, 8.40 fouton, mind három hónapra.

Pestvidéki, 300 mm. 80. k. 6.10 forinton sárga, 1.50 mm. 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 79.3 k 9.20 frton, 100 mm. 80 k. 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9.3 0 forinton. 200 mm. 80 20 8.60 frton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint k. kron sárga, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton 200 mm, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k 8.85 forinton vegyes, 100 mm. 79.5 k. 8.90 forinton 300 mm. 77.5 k, 8.90 forinton 100 mm, 77 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8.90 forinton. 100 mm. 78.5 k, 8.70 forinton 300 mm, 77 k, 8.90 forinton, 100 mm, 79 k. 8.90 forinton 200 mm, 78.7 k. 8.90 forinton, 100 mm, 78 k 8.90 forinton. 100 mm, 86.8 k. 8.90 forintos mind, három hónapra.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7.25 forintos három hónapra.

Bánsági. 100 mm, 79 k. 9.10 forintot m 8 m 77 k. 8.60 frton vegyes, 200 mm, 0 k 74060 forintos vegyes. mind három hónapra Tengeri az egyedüli szilárd ezikk. A hideg időjárás folytán jobb az érdeklődés a hibern 460 frtot, budapesti paritásra 4.45—4.58 frtig fizetnek Nagybecskerekén 200 mm.-ért 4—frtot fizettek prompt szállításra.

Dunavid. 400 mm. 74 k, 9 forint 70 krajczáron három hónapra

Zene-estélyek.

Az „Angol-Királyné“ kávéházában—Pavaden este Magyar Testvérek. Csütörtök Iváltétek este Rácz Károly. Vasárnap fe zene-Rácz és Magyar-Testvérek tartanak Ked estélyt.

Az „Arany-bika“ kávéházban hetenkint kétszer zene-estély tartatik: Hétfőn Rácz Károly, Szerdán Magyar-Testvérek.

Az első debreczeni
magán kézizálog-kölesön-üzlet
Piacz-utca (Szent-Anna utca sarok)
legmagasabb előfogat ad:

arany- ezüst- és ékszer-

arukra.
Vidéki megbízások legpontosabban
teljesítettnek.

D' WAGNER és TÁRSAI
EGYESÜLT GYÁRAK
MINT BETÉTI TÁRSASÁG

BUDAPEST
IX. TIRÓDY-UTCA 3
(a Gizella malom mögött.)

SZIKVIZGYÁRAK
BERENDEZÉSE és ELLATÁSA.

SÖR és BORKIMÉRO
KÉSZÜLEKEK.

FÉMONTÓDE
ELEKTRO-GALVANIKUS
FÉMLEMEZELÉSI
INTÉZET.

FOLYÉKONY SZENSÁV
KÉPES ÁRJEGYZÉK INGYEN ÉS BERMENTÉSEN

Nyilatkozat.

Több rendbeli olyan eset jutott tudomásomra, hogy velem semmi néven nevezendő összeköttetésben nem álló kereskedők gazdasági és egyéb magféleket különösen rézpamagvakat mint Mauthner-féle magvakat hoznak forgalomba.

E miatt kötelességemnek tartom, egyrészt a gazdaközönség tájékoztatásul, másrészt a magzükségletüket nálam bevásárló kereskedők érdekeinek megvédéséül kijelenteni, hogy a vidéki ismételőknél csak azon gazdasági és kertü magvak tekinthetők valóban czégmentől származóknak, melyek vagy

az én ölmvzárammal,
vagy egy álló
medvét jelképező

törvényszékieleg bejegyzett védjeggyel,
vagy mindkettővel ellátott zacskókban vagy zsákokban vannak.

Mauthner Ödön

csász. és kir. udvari szállító
magnagykereskedés
Budapest, VI., Andrassy-ut 23. sz.

CASCARADIN RADITZ.

legjobb székrekedés, gyomor- és májba, étvágytalanság, sárgaság, aranyér, elhízás, vértörlés és fejfájás ellen, kitűnő vértisztító. Orvosi tekintélyek által kipróbálva és ajánlva. 1/2 doboz 60 kr., egész doboz 1 frt 10. Az összes előzetes beutalás esetén bérmentve

MIRTUS-CREME

szírtalan és ártalmatlan fínomító és szepítő KÉZ- és ARC-CREME. Napról le használható! Előzetes minden BŐRHIBÁT, úgy mint SZEPLOT, PÁRPOLTOT, BŐRKRATKÁT, BŐRHÁMLÁST, PATTANÁST stb. - 1 tégely ára 1 frt. - hozza PULCHERADINPOUDRE 1 doboz 50 kr., (fehér, rózsás vagy krém.) PULCHERADINSZAPPAN Szőrnemítő, remek illatú, nagyon tartós, 1 db 40 kr., 3 db 1 frt 10 kr.

MIRTUS-FEHÉRÍTŐ vörös kezek, barna kezek, vörösödött arc, orr ellen az egyetlen gyógyszer. 1 üveg 2 frt. Számtalan elismerő level! Készíti és szétküldi:

RADITZ RÓBERT gyógyszer-tára az APOSTOLHOZ Budapest, VIII. József-körút 64, Baross-utca közelében.

BERLINI VIKTORIA

— ÁLTALANOS BIZTOSÍTÓ RESZVENY-TARSASAG —
Vezérigynöksége DEBRECZEN, Piacz-utca 5. sz. 1. emelet.

Vasuti szerencsétlenség!

Brüsszel mellett, Forreszt közelében, rendkívül nagy vas-uti szerencsétlenség történt. A halottak száma 30 nál több. Súlyos sérülést 70 könnyebbet 150 ember szenvedett.

Ez bizonyítja, mily feltétlenül szükséges minden embernek, nem és kerkülönbség nélkül, hogy magát vasuti szerencsétlenség esetére biztosítsa.

Ezen biztosítás kisheti díjak fejében, egyes egyedül a „Berlini Viktoria“ nyújtja. A díj-összeg ezen egész életre érvényes vasuti bal-estet biztosításért, csakis egy éven át fizetendő 52 heti díjrészekben.

Halálesetre	Rokantságra	Heti-díj
2000 korona és	3000 kor.	20 fillér
5000 kor.	7500 „	50 „
10000 „	15000 „	100 „

Muló munkaképesség esetén napi kártalanítás, mely az első naptól 200 napig fizet-tenek.

Bővebb felvilágosítással szivesen szolgál:
a fenti cím.

A nagy krach!

New-York és Londonban nem kimélte meg az európai szárazföldet sem és ezért egy nagy ezüst gyár indította a magát, hogy az egész készletét csak a munkáerő egy kis kárpótlása ellenében eladta. Én felvagyok hatalmazva ezen meg bízást teljesíteni, miért is csupán 6 frt 60 krért; küldöm a következő tárgyakat:

- 6 drb. finomabb asztali kést, valódi angol pengővel,
- 6 drb amerikai szab ezüst velltát egy drból,
- 6 drb amerikai szab ezüst evőkanalat.
- 12 „ „ „ kávéskanalat
- 1 „ „ „ levesmerőt,
- 1 „ „ „ tejmérőt,
- 2 „ „ „ tojásseleget
- 6 „ angol Viktoria tálcát,
- 2 „ igen hatásos gyertyatartót,
- 1 „ teaszűrőt,
- 1 „ finom cukorszórót.

44 darab összesen csak 6 frt 60 kr. Ezen 44 tárgy előbb 40 frtba került és most csak 6 frt 60 kr. minimális áron kapkatek. Tisztító por hozzá 10 kr. Az amerikai szabad ezüst egy kivüi belül fehér fém, mely ezüst színét 25 eszten-deig is megtartja, a miért jótállók An nak bizonyosságául, hogy ezen hirdetés

nem csalás

kötelezem magamat bárkinek, kinek az áru nem tetszik, a pénzt visszaadni. Senki se mulassza el ezt a kedvező alkalmat, hogy ezen diszes garnitúrát meg szerezzé, mely gyönyörű

nász és alkalmi ajándék,

továbbá minden jobb háztartásban ki-válóan alkalmas.

Egyes egyedül kapható

HIRSCHBERG A-nál,

az egy. amerik. szab. ezüstgyárak főigynöke.

Bécs, II., Rembrandstrasse 19F. Telefon 7114.

Szétküldés ntánvétellel, vagy az összeg előzetes beküldése ellenében.

Valódi csak az oldalt látható védjeggyel (egészségi fém).

Kivonat az elismerő levelek ezreiből: Megkaptam a küldeményt és meg-vagyok elégedve, kérek újból egy küldeményt 6 frt 60 krért.

Kolozsvár, Bánffy báróné. A küldeményt megkaptam nagyon megfelel. Gaád, 1898. szept. 1. Chotek Gudenus C. grófné.

A készletet megkaptam, igen megvagyok elé-gedve, kérek nagyobb küldeményt, — Budapest, II., Eö-utca 7.

Dr. Paikeri Alois cs. és kir. katonarvos. stb. stb.

Hirdetés!

Supka G. Nagy-Váradí füszerke reskedő, az államilag segélyezett Bucsaí Kosár fonoda igazgatóságától nagyobb mennyiségü jég eladásra kapott megbízást melynek ára Wagonként az az 100. m. mázsa a Bucsaí állomásnál berakva 30 frt. és minden állomásra mérsékelt díjban szállítatik. Megrendelések Supka G.-hez intézendők Nagy-Váradra.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúzná, tag-szagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerártában készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossak legyünk, mert több ki-sebberetkü utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódi utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

Aláírási Felhívás.

„Polgári Takarékos és Segélyszövetkezet“
III-ik évtársulatába való belépésére.

1899. évi január 1 én, mint 4 éves évtársulat kezdte meg működését a III-ik évtársulat s mi bizalommal kérjük Debreczen város és vidék közönségét, hogy ezen

III-ik évtársulatba

minél többen belépni sziveskedjék. A „Polgári Takarékos és Segélyszövetkezet Debreczenben“ évtársulatainak vagyonát a tagok, hetenként fizetendő törzsbetétei képezik. Egy törzs betét (10 kr) 20 fillér, mely az igazgatóság által megszabott időben fizetendő be a szövetkezet pénz tárába. A 4 év elteltével az évtársulat vagyona a tiszta jövedelemmel együtt a tagok között törzsbetéteik arányában felosztatik.

A szövetkezet tagjait 6%-os kamatláb mellett hitelnyújtással segítyezi s a kihitelezett összegek 4 év tartama alatt a heti befizetések által törleszhetők.

A III-ik évtársulatba való felvétel iránt jelentések és aláírások a szövetkezet hivatalos helyiségében (Piacz-utca 70. szám dr. Fráter ház) teljesíthetők. Az ujonnan telépő tagok ez ideig még nem tartoznak az eddigi hátralékos heti betétekért mulasztási illeleteket fizetni.

Kelt Debreczen, 1899 február hó 10-én.

A Polgáritakarékos és segélyszövetkezet igazgatósága.

DEBRECEN

Előfizetési árak

Megj

Elvége

Az idő

kiván s a

nagy vihar

gatta egy n

az vezesse

kikötőjébe.

Uj em

mány élén

sel tekint

elbterjesztés

A har

sutba kerül

dig a küzd

pozitiv alk

kormány m

ranciát arr

ratikus irán

haladni, uj

dés után.

három uj n

viselőjük ré

tényezője k

a kiknek s

diciói és na

kölcsi töké

A legfé

a távozó m

szokatlan fo

kijelentést

foglaltatik b

nak, a mely

A DEBRECENI

Levél e

Kedves

vol dicseked